

det Forslag, som er gjort fra Regjeringens Side. Man sigte længe nok, som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgfreds har sagt, at, naar vi ikke indlade os paa en Overenskomst, men derimod bringe Sagen hen til Proces, vil man ad denne Vej bibringe Fabrikken den Overbevistning, at der dog er Punkter, hvort den langtsaa maa troe, at den har Ret; men jeg holder mig overbevist om, at man ikke behøver at lade det komme til Proces, for at bibringe den denne Overbevistning. Spørgsmaalet er jo kun, hvad der er fornuftigt at vælge, og paa hvilken Maade man bedst kan opnaae det, som i sig selv maa ansees for at være det Rette. Overlade vi det til Domstolene, kjende vi jo Alle de Regler, som der komme til at gjøre Udslaget; men der er jo her kun Spørgsmaal om at faae Sagen gennem en Overenskomst saaledes stillet, at man fra begge Sider kan være nogenlunde tjent dermed og undgaae de uendelige Vidtøstigheder ved og de uberegnelige Følger af en Proces. Ogsaa dette Sidste er blevet tilstrækkelig stærkt udhævet; vi maae vel tænke paa, at i Forhold af den Natur er der Noget, som er det Yderste, der vil være for Meget, og der er Noget, der er det Yderste, som vil være for Lidt. Det er dette, som Regjeringens Forslag gaaer ud paa, at faae Sagen ordnet saaledes, at man undgaaer, hvad der til begge Sider vil være det Yderste, og derimod finder det, som ogsaa, navnlig for Statskassens Løb, vil være det Rette. Jeg sagde, at jeg ikke vilde komme ind paa det Juridiske, men jeg kan dog oplyse med et Exempel, hvor lidt man bør indlade sig paa at følge det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgfreds i hans Fremstilling, som jeg lagde Mærke til, slog særdeles stærkt ned hos Adskillige af Thingets ærede Medlemmer. Det ærede Medlem fremhævede nemlig det Forunderlige i, at, naar Fabrikken ved en Leverances Misligholdelse træder ind over den Tid, der var bestemt derfor, skulde den have Ret til at sigte: I skulle fremdeles bestille hos os, og saa tillige faae Forudbetaling for den

jenere Leverance osv. Men hvem i al Verden vil dog for Alvor forestille sig, at det kunde komme til at gaae saaledes? Det er Noget, som der ikke kunde være Tale om. Man gjør sig her skyldig i en Forverling af to Ting — og her vil jeg tale fra et juridisk Standpunkt, fordi det slet ikke har Noget med Resultatet af de Tvistpunkter, der foreligger, at gjøre. Naar en Mand misligholder den Contract, han har oprettet, saa er det ikke derved givet, at han er uberegtiget til at forlange, at Contracten fremdeles skal holdes; men det kommer an paa denne Misligholdelses Natur, hvilke Følger den skal have — og der have vi atter altsaa en Henvisning til en Proces. Men hvad der i saadanne Tilfælde vilde være klart, var, at Regjeringen paa ingen Maade kunde tage sin Beslutning med Hensyn til den Misligholdelse, der havde fundet Sted, og blive stillet saaledes, at der ikke kunde blive Spørgsmaal om at fortsætte en Række af Misligholdelser paa den Maade, som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgfreds betegnede. Jeg vil under alle Hensyn til det, som jeg troer bør komme i Betragtning ved denne Sags Afgjørelse, af mit fulde Hjerte tilraade det høie Thing at stemme for Regjeringens Forslag.

Formanden: Jeg skal bemærke, at der foruden Ordføreren endnu er tre Medlemmer, som ønske at udtale sig over det foreliggende Affnit, saaledes at jeg, da Tiden er saa langt fremrykket, vil ansee det for rigtigt nu at standse Forhandlingerne.

Imorgen, Fredag, vil der ikke blive afholdt Møde her i Thinget, hvorimod næste Møde vil blive afholdt førstkommende Torsdag Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

- 1) Forespørgsel af Folkethingmanden for Præsto Amts 4de Valgfreds (Frølund) til Formanden angaaende det Udvalgs Virksomhed, der er nedsat med Hensyn til forskjellige Lønningslove.